

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ว่าด้วยการควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๓๒ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาและนายอำเภอสังขะ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้ โดยเปิดเผย ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ ตีความ วินิจฉัยปัญหากำหนดหลักเกณฑ์ คำสั่ง เพื่อวิธีการปฏิบัติให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามข้อบัญญัตินี้

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของหรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่นซึ่งรับผิดชอบดำเนินการ สถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การมีสัตว์ไว้ครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนการให้อาหารอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า รวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ทุกขนาด

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือสัญจรร่วมกันได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้าน เรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน หรือสิ่งที่ก่อสร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า ภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการ ของสถานประกอบกิจการทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะทางอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำทั้งอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนและมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม ในพื้นที่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเทพารักษ์ เป็นเขตควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์ ดังนี้

- (๑) สุกร
- (๒) โค
- (๓) กระบือ
- (๔) เป็ด
- (๕) ห่าน
- (๖) ไก่
- (๗) นก

หมวด ๒

สถานที่ตั้ง

ข้อ ๗ สถานที่ประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ ที่ตั้งอยู่ในเขตที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมืองหรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานที่ประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงาน หรือ มาประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตราย จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

ข้อ ๘ สถานที่ตั้งควรอยู่ห่างจากชุมชน ศาสนสถาน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาลหรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ในระยะที่ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพและไม่ก่อเหตุรำคาญต่อชุมชน โดยควรมีระยะห่างจากสถานที่ที่ดังกล่าวข้างต้น และแหล่งน้ำสาธารณะในระยะทางดังต่อไปนี้

(๑) สำหรับสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ น้อยกว่า ๑๑ ตัว ควรมีระยะห่างในระยะที่ไม่ก่อให้เกิดความรำคาญต่อชุมชนใกล้เคียง

(๒) สำหรับสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๑๑ - ๒๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐ เมตร

(๓) สำหรับสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๒๑ - ๕๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑๐๐ เมตร

(๔) สำหรับสถานที่ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๑ - ๕๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร

(๕) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕๐๑-๕,๐๐๐ ตัว ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ เมตร

(๖) สำหรับสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ตั้งแต่ ๕,๐๐๑ ตัวขึ้นไป ต้องมีระยะห่างไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ เมตร

ข้อ ๙ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ควรตั้งอยู่ห่างจากโรงฆ่าสัตว์ ตลาดนัดค้าสัตว์ตั้งแต่ ๕ กิโลเมตรขึ้นไป ตามคำแนะนำของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายว่าด้วยการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์

ข้อ ๑๐ จัดให้มีบริเวณเลี้ยงสัตว์ เป็นสัดส่วน และอยู่ห่างที่ดินสาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของและต้องมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุมโดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้ประกอบกิจการประเภทเดียวกัน ตามข้อบัญญัตินี้

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ควรตั้งอยู่บริเวณที่ไม่มีน้ำท่วมขัง

หมวด ๓

สุขลักษณะของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และส่วนประกอบ

ข้อ ๑๒ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องเป็นอาคารเอกเทศ มั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะแก่การเลี้ยงสัตว์ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

ข้อ ๑๓ พื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ทำด้วยวัสดุแข็งแรง พื้นผิวเรียบทำความสะอาดง่าย มีความละเอียดเหมาะสม ให้น้ำหรือสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายได้โดยสะดวก

ข้อ ๑๔ หลังคาทำด้วยวัสดุแข็งแรง มีความสูงจากพื้นที่เหมาะสม และมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

ข้อ ๑๕ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องมีคอกสัตว์กันเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ ไม่ให้สัตว์อยู่อย่างแออัด

ข้อ ๑๖ จัดให้มีแสงสว่างเพียงพอ และมีการระบายอากาศดี

ข้อ ๑๗ ถนนภายในสถานประกอบกิจการต้องใช้วัสดุคงทน มีความกว้างเหมาะสมสะดวกในการขนส่งลำเลียงอุปกรณ์ อาหารสัตว์ รวมถึงผลผลิตเข้าและออกภายในสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๘ สถานที่เก็บอาหารและโรงผสมอาหาร ควรจัดเป็นสัดส่วนและถูกหลักสุขาภิบาล

หมวด ๔

สุขลักษณะเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ น้ำดื่ม น้ำใช้

ข้อ ๑๙ สถานที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ต้องมีคุณภาพและมาตรฐานตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์

ข้อ ๒๐ ควรมีสถานที่เก็บอาหารแยกเป็นสัดส่วน จัดทำให้เป็นระเบียบและมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๒๑ ต้องมีที่เก็บรักษาเครื่องมือ เครื่องใช้ อุปกรณ์ในการทำงานเป็นสัดส่วนเหมาะสมและเป็นระเบียบเรียบร้อย

ข้อ ๒๒ เครื่องมือ เครื่องใช้ และอุปกรณ์ รวมถึงสวิตช์และสายไฟต่าง ๆ ต้องได้รับการบำรุงรักษา ให้อยู่ในสภาพดี

ข้อ ๒๓ ต้องจัดให้น้ำดื่มที่ได้คุณภาพตามมาตรฐานน้ำดื่มไว้บริการสำหรับผู้ปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ ตั้งอยู่ในบริเวณที่แยกออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และลักษณะการจัดบริการน้ำดื่มต้องไม่ก่อให้เกิดความสกปรกหรือปนเปื้อน เช่น ใช้ระบบน้ำกด ใช้แก้วส่วนตัว ใช้แก้วกระดาษที่ใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง ใช้แก้วส่วนกลางที่ใช้ดื่ม เพียงครั้งเดียว แล้วนำไปล้างทำความสะอาด ก่อนนำมาใช้ใหม่ หรือวิธีอื่น ๆ

ข้อ ๒๔ ต้องจัดให้น้ำใช้ที่สะอาดได้มาตรฐาน และมีปริมาณเพียงพอกับปริมาณน้ำที่ใช้ในแต่ละวัน

ข้อ ๒๕ กรณีที่สถานประกอบกิจการผลิตน้ำใช้เอง ควรตรวจสอบดูแลคุณภาพน้ำดิบให้สะอาด ตรวจสอบระบบท่อน้ำและทำความสะอาดภาชนะเก็บกักน้ำอยู่เสมอ และปรับปรุงคุณภาพน้ำให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

หมวด ๕

สุขอนามัยของผู้ปฏิบัติงาน

ข้อ ๒๖ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มต้องมีสุขภาพแข็งแรง ไม่เป็นโรคติดต่อ หรือโรคที่ส่งผลกระทบต่อโรคที่เกี่ยวข้องกับทางเดินอาหาร ทางเดินหายใจ หู น้ำหนัก และบาดแผลติดเชื้อ หรือไม่เป็นพาหะโรคติดต่อ ได้แก่ วัณโรค อหิวาตกโรค ไข้รากสาดน้อย บิด สุกใส หัด คางทูม เรื้อน ไวรัสตับอักเสบบี โรคพยาธิ และโรคผิวหนังที่น่ารังเกียจ เป็นต้น หากผู้ปฏิบัติงานป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าว ต้องหยุดพักรักษาให้หาย

ข้อ ๒๗ ผู้ปฏิบัติงานต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพเป็นประจำทุกปี

ข้อ ๒๘ ผู้ปฏิบัติงานควรได้รับการอบรมในเรื่องเกี่ยวกับสุขอนามัย

ข้อ ๒๙ ผู้ปฏิบัติงานในฟาร์มจะต้องปฏิบัติ ดังนี้

(๑) ล้างทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนเข้าหรือออกจากฟาร์ม และภายหลังออกจากห้องส้วม และจับต้องสิ่งปนเปื้อนต่าง ๆ

(๒) ควรสวมใส่ชุดปฏิบัติงานที่สะอาดเหมาะสมในแต่ละกิจกรรมที่ปฏิบัติ

(๓) ในกรณีที่มีบาดแผลต้องปิดแผล ถ้ามีบาดแผลที่มีต้องสวมใส่ถุงมือหรือปลอกนิ้วขณะปฏิบัติงาน

หมวด ๖

การจัดการน้ำเสีย มูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๐ ต้องมีระบบบำบัดน้ำเสียที่ได้มาตรฐาน โดยใช้วิธีการบำบัดน้ำเสียที่เหมาะสมทางระบายน้ำไม่อุดตัน

ข้อ ๓๑ น้ำเสียที่ผ่านการบำบัดแล้ว ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพน้ำทิ้งให้ได้เกณฑ์มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมก่อนปล่อยออกสู่ภายนอกสถานประกอบการ

ข้อ ๓๒ ต้องจัดให้มีภาชนะรองรับมูลฝอยให้ถูกหลักสุขาภิบาล เหมาะสมและเพียงพอ

ข้อ ๓๓ ต้องมีการรวบรวมมูลฝอยและนำไปกำจัดด้วยวิธีการฝัง เผาอย่างถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลและปฏิบัติตามข้อกำหนดขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา ว่าด้วยการนั้น

ข้อ ๓๔ ต้องทำความสะอาด กวาด ล้างพื้นโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และบริเวณโดยรอบโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ให้สะอาดทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะเพื่อป้องกันอุบัติเหตุ เดือดร้อน รำคาญ อันเนื่องมาจากกลิ่นและไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๕ ห้ามทิ้งมูลสัตว์ มูลฝอยในที่ดินของตนเอง ยกเว้นมีระบบบำบัดที่ได้มาตรฐานและผ่านการรับรองจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ หรือห้ามทิ้งมูลสัตว์ มูลฝอยในที่สาธารณะ

ข้อ ๓๖ ต้องมีห้องน้ำ และห้องส้วมตามลักษณะและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง และบำบัด หรือการกำจัดสิ่งปฏิกูลถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

ข้อ ๓๗ ภายในห้องน้ำและห้องส้วมควรมีวัสดุอุปกรณ์ตามความจำเป็นและเหมาะสม

ข้อ ๓๘ การดูแลรักษาความสะอาดของห้องน้ำและห้องส้วมเป็นประจำทุกวันปฏิบัติงานเพื่อจัดการแหล่งแพร่เชื้อโรคหรือสัตว์และแมลงนำโรค

ข้อ ๓๙ ต้องมีการป้องกันโรคติดต่อที่เกิดจากสัตว์ด้วยวิธีการที่เหมาะสม และถูกต้อง

ข้อ ๔๐ การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีเผา หรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของสัตว์และแมลงนำโรค ดังนี้

(๑) การกำจัดซากสัตว์โดยการฝังต้องมีพื้นที่เพียงพอ และอยู่ในบริเวณน้ำท่วมไม่ถึง โดยฝังซากลึกจากผิวดินไม่น้อยกว่า ๕๐ เซนติเมตร ใช้น้ำยาฆ่าเชื้อโรคที่เหมาะสม ทำการราดหรือโรยบนส่วนต่าง ๆ ของซากสัตว์จนทั่ว และกลบหลุมดิน

(๒) การกำจัดซากสัตว์โดยการเผา ต้องมีสถานที่เผาหรือเตาเผาอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมในการใช้เผาซากจนหมด การเผาต้องไม่ก่อให้เกิดมลพิษหรือเหตุรำคาญ

(๓) สถานที่กำจัดซากสัตว์ต้องห่างจากบริเวณอาคาร หรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ อาคารสำนักงาน อาคารพักอาศัย

ข้อ ๔๑ ต้องมีการควบคุมป้องกันสัตว์และแมลงนำโรคในฟาร์มไม่ให้มีจำนวนมากจนก่อให้เกิดความเสี่ยงในการแพร่เชื้อโรคติดต่อ หรือก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญต่อผู้อยู่ในพื้นที่ใกล้เคียง

ข้อ ๔๒ กรณีที่มีการระบาดของโรคติดต่อที่เกี่ยวกับสัตว์ในเขตพื้นที่ต้องจัดให้มีวิธีการควบคุมป้องกันมิให้เกิดการปนเปื้อนของเชื้อโรคในสถานที่เลี้ยงสัตว์ ทั้งในตัวสัตว์ คนเลี้ยงและสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ

หมวด ๗

ความปลอดภัยและการป้องกันเหตุรำคาญ

ข้อ ๔๓ ควรจัดให้มีห้องเก็บสารเคมี น้ำยาฆ่าเชื้อหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายโดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๔๔ ควรจัดให้มีห้องพยาบาลหรือชุดปฐมพยาบาลที่ครบรายการไว้ในสถานประกอบกิจการ และพร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา

ข้อ ๔๕ ระดับเสียงในสถานประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ ในเวลากลางวันต้องมีระดับเสียงเฉลี่ย ๔ ชั่วโมงไม่เกิน ๙๐ เดซิเบล (เอ) ตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๖ ระดับความเข้มของก๊าซไฮโดรเจนซัลไฟด์และก๊าซแอมโมเนียบริเวณคอกเลี้ยงสัตว์ ต้องไม่เกินค่ามาตรฐานตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน

ข้อ ๔๗ วิธีตรวจสอบสภาพสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบกิจการให้ใช้วิธีการตรวจวัด ของหน่วยงาน ราชการไทย ในกรณีที่ไม่มีการตรวจวัดที่เป็นมาตรฐานกำหนดไว้ ให้ใช้วิธีการตรวจวัดที่ท้องถิ่นยอมรับ

ข้อ ๔๘ ควรควบคุมกิจการต่าง ๆ ของสถานประกอบกิจการมิให้มีกลิ่น น้ำเสีย เขม่าควัน เสียง ฝุ่น และความเดือดร้อน เป็นต้น ที่จะทำให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตราย ต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยใกล้เคียงหรืออยู่ในเส้นทางการสัญจรของสถานประกอบกิจการ

หมวด ๘

การขออนุญาต

ข้อ ๔๙ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์ จะต้องยื่นขอใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ ทำข้อย่อยนี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนารับรองการจดทะเบียนบริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด กรณีเป็นนิติบุคคล
- (๔) หนังสือมอบอำนาจ พร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านที่รับรอง ความถูกต้องของผู้มอบอำนาจ กรณีขอใบอนุญาตไม่สามารถยื่นคำขอได้ด้วยตนเอง
- (๕) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๖) ใบอนุญาตฉบับจริงกรณีต่ออายุใบอนุญาต
- (๗) ใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร
- (๘) แผนผังแสดงบริเวณ พื้นที่เลี้ยงสัตว์ โรงเก็บอาหาร ผสมอาหารสัตว์ พื้นที่ทำลายซากสัตว์ พื้นที่บำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล อาคารสำนักงานและบ้านพักอาศัย
- (๙) อื่น ๆ ตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นเห็นสมควร

ข้อ ๕๐ ผู้ขอรับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

- (๑) ต้องรักษาสถานที่ตามที่กำหนดไว้ ให้อยู่ในสภาวะอันดีเสมอและทำความสะอาดกวาดล้าง สถานที่ประกอบการค้าให้สะอาดทุกวัน

- (๒) ต้องประกอบการค้าภายในเขตพื้นที่ และตามกำหนดเวลาที่ได้รับอนุญาต
- (๓) ต้องรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบการทุกอย่างให้สะอาดอยู่เสมอ ถ้าเศษหรือวัตถุแห่งการค่านั้นจัดให้เป็นอาหาร ต้องป้องกันให้วัตถุนั้นให้พ้นจากฝุ่นละออง แมลงวัน และสัตว์อื่น ๆ
- (๔) ต้องรักษาสถานที่อย่าให้เป็นที่พักพิงแมลงวัน ยุง และสัตว์นำโรคอื่น ๆ
- (๕) ถ้าจะเปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมสถานที่ ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นก่อน
- (๖) ต้องปฏิบัติการทุกอย่างเพื่อให้ได้สุขลักษณะตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข หรือตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๗) ต้องยอมให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ได้รับมอบหมายเข้าตรวจสอบสถานที่เครื่องมือเครื่องใช้ ตลอดจนวิธีการประกอบกิจการนั้นได้ในเวลาอันควร เมื่อได้รับแจ้งความประสงค์ให้ทราบแล้ว

ข้อ ๕๑ ผู้ได้รับการอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในเวลาที่กำหนดดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าสละสิทธิ์

ข้อ ๕๒ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่อใบอนุญาตให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขอ ถ้าปรากฏคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการหรือเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวม ความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด และแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ ในคราวเดียวกัน และในกรณีจำเป็นที่จะต้องคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตก็ให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาต พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขออนุญาตทราบภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับคำขอซึ่งมีรายละเอียดถูกต้องหรือครบถ้วนตามที่กำหนดในข้อบัญญัตินี้

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสองหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๓ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตอำนาจองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษาเท่านั้น

การขอต่ออายุใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาต

การขอต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตามข้อ ๔๕ และ ข้อ ๔๙ ด้วย

ข้อ ๕๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องเสียค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ ในวันที่มารับใบอนุญาตสำหรับในกรณีที่เป็นการขอรับใบอนุญาตครั้งแรกหรือก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุสำหรับกรณีที่เป็นการขอต่ออายุใบอนุญาตตลอดเวลาที่ยังดำเนินกิจการนั้น ถ้ามิได้เสียค่าธรรมเนียม ภายในเวลาที่กำหนดให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่งค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียม และค่าปรับจนครบตามจำนวน

ข้อ ๕๕ บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามข้อบัญญัตินี้ ให้เป็นรายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

ข้อ ๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๕๗ ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระที่สำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกแบบใบแทนใบอนุญาตให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ในกรณีใบอนุญาตสูญหาย ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตนำสำเนาบันทึกการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ทำใบอนุญาตสูญหายมาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

(๒) ในกรณีใบอนุญาตถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาต นำใบอนุญาตเดิมเท่าที่เหลืออยู่มาแสดงต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นประกอบด้วย

ข้อ ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทข้อบัญญัติ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติ การสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตตามข้อบัญญัตินี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๕๙ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามบทแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้ เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต ตามข้อบัญญัตินี้ และการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๖๐ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ให้ทำหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาตหรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าว ให้ส่งคำสั่งโดยทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือให้ปิดคำสั่งนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานที่ทำการของผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นได้รับทราบคำสั่งแล้วตั้งแต่วันที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่ง แล้วแต่กรณี

หมวด ๙

บทกำหนดโทษ

ข้อ ๖๑ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนด โทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๖๒ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามหมวด ๒ ไม่บังคับใช้กับบรรดาฟาร์มสัตว์เลี้ยงที่ได้รับอนุญาตอยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ข้อ ๖๓ ผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการเลี้ยงสัตว์ ขององค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา อยู่ก่อนวันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อกำหนดแห่งข้อบัญญัตินี้ เว้นแต่ในกรณี ข้อ ๓๐ ข้อ ๓๓ ข้อ ๓๔ ข้อ ๓๕ ข้อ ๓๖ ข้อ ๓๗ ข้อ ๓๘ ข้อ ๓๙ ข้อ ๔๔ ข้อ ๔๕ ข้อ ๔๖ ข้อ ๔๗ และข้อ ๔๘ ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่ วันที่ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๗

ศรินภา พัวพัฒนาโชติ

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมใบอนุญาตแนบท้าย
ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเทพรักษา
เรื่อง การควบคุมกิจการเลี้ยงสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗

ลำดับ	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๑	การเพาะพันธุ์ การเลี้ยงสัตว์ สุกร ,โค ,กระบือ และการอนุบาลสัตว์	
	๑.๑ จำนวน ๑ – ๔ ตัว	-
	๑.๒ จำนวน ๕ – ๑๐ ตัว	๑๕๐
	๑.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๑๑ – ๒๐ ตัว	๓๐๐
	๑.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๒๑ – ๓๐ ตัว	๖๐๐
	๑.๕ จำนวน ตั้งแต่ ๓๑ – ๔๐ ตัว	๘๐๐
	๑.๖ จำนวน ตั้งแต่ ๔๑ – ๕๐ ตัว	๑,๒๐๐
	๑.๗ จำนวน ตั้งแต่ ๕๑ – ๑๐๐ ตัว	๒,๕๐๐
	๑.๘ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ – ๕๐๐ ตัว	๖,๕๐๐
	๑.๙ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ – ๑,๐๐๐ ตัว	๑๐,๐๐๐
	๑.๑๐ จำนวน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๑๕,๐๐๐

ลำดับ	ประเภทกิจการ	อัตราค่าธรรมเนียมต่อปี (บาท)
๒	การเพาะพันธุ์ การเลี้ยงสัตว์ปีก เป็ด, ห่าน, ไก่, นก และการอนุบาลสัตว์ปีก	
	๒.๑ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐ – ๑๐๐ ตัว	๑๕๐
	๒.๒ จำนวน ตั้งแต่ ๑๐๑ – ๕๐๐ ตัว	๓๐๐
	๒.๓ จำนวน ตั้งแต่ ๕๐๑ – ๑,๐๐๐ ตัว	๕๐๐
	๒.๔ จำนวน ตั้งแต่ ๑,๐๐๐ ตัวขึ้นไป	๑,๐๐๐

หมายเหตุ ค่าธรรมเนียมที่ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นตามมาตรา ๖๓ ในการกำหนดค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ (๑) ในลักษณะที่เป็นการค้าตามมาตรา ๓๓ ต้องไม่เกินอัตราค่าธรรมเนียม ฉบับละไม่เกิน ๑๕,๐๐๐ บาท

แบบคำขอรับใบอนุญาต/ต่ออายุใบอนุญาต
ประกอบกิจการเลี้ยงสัตว์

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๑. ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....
หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....แขวง/ตำบล.....
เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....หมายเลขโทรศัพท์.....
ผู้ขออนุญาต

๒. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆ ดังนี้

- () สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่นๆ ระบุ.....)
- () สำเนาทะเบียนบ้าน
- () สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคาร หนังสือให้ความเห็นชอบการประเมินผล
กระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือใบอนุญาตตามกฎหมายอื่นที่จำเป็น
- () ใบมอบอำนาจ (กรณีที่มีการมอบอำนาจ)
- () สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคล
- () เอกสารหลักฐานอื่น ๆ ตามที่ราชการท้องถิ่นประกาศกำหนด คือ
 - ๑)
 - ๒)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขออนุญาต
(.....)

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ

๑)

๒)

๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ภายใน.....วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

ใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่.....ปี.....

๑. เจ้าพนักงานอนุญาตให้.....สัญญาติ.....
อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....

ชื่อประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภท.....
ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....
โทรศัพท์.....

๒. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตาม
ข้อบัญญัตินี้

๓. หากปรากฏในภายหลังว่าประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้ เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องโดยไม่อาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

๔. ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑)

(๔.๒)

(๔.๓)

ใบอนุญาตฉบับนี้ให้ใช้ได้จนถึงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำเตือน ๑. ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตนี้ไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลา
ที่ประกอบกิจการ หากฝ่าฝืนมีโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

๒. หากประสงค์จะประกอบกิจการในปีต่อไปต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุ

**แบบคำขอรับใบแทนใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
ประเภทกิจการ.....**

คำขอเลขที่...../.....
(เจ้าหน้าที่กรอก)

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....
โดย.....ผู้มีอำนาจลงนามแทนนิติบุคคล
ปรากฏตาม.....ที่อยู่เลขที่.....หมู่ที่.....
ตำบล.....อำเภอ.....จังหวัด.....

หมายเลขโทรศัพท์.....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ดังต่อไปนี้

๑. ข้าพเจ้าได้รับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ เล่มที่.....เลขที่.....
ลงวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....ประเภท.....

ชื่อสถานประกอบการ.....ประกอบกิจการประเภท.....

๒. ใบอนุญาต ได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

๓. พร้อมคำขอนี้ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารหลักฐานต่างๆมาแล้ว ดังนี้

() สำเนาบัตรประจำตัว (ประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ/อื่น ๆ ระบุ.....)

() สำเนาทะเบียนบ้าน

() เอกสารและหลักฐานอื่นๆ คือ.....

() สำเนาทะเบียนการแจ้งความต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่แห่งท้องที่ที่ใบอนุญาตสูญหาย

(กรณีใบอนุญาตสูญหาย)

() ใบอนุญาตฉบับเดิมเท่าที่เหลืออยู่ (กรณีใบอนุญาตถูกทำลาย/ชำรุด)

ขอรับรองว่าข้อความในคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต
(.....)

**ส่วนของเจ้าหน้าที่
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต**

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ

๑)

๒)

๓)

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....

**ส่วนของผู้ขอรับใบอนุญาต
ใบรับคำขอใบอนุญาต/ต่อใบอนุญาต**

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบเอกสารแล้ว เอกสารหลักฐาน

(.....) ครบ

(.....) ไม่ครบ

๑)

๒)

๓)

ดังนั้น กรุณานำเอกสารหลักฐานที่ยังไม่ครบทั้งหมดมายื่นต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น
ภายใน.....วัน นับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

(ลงชื่อ).....เจ้าหน้าที่

(.....)

ตำแหน่ง.....